

18.

Du skenker mig nu saa meget Nært,
Men hvad har jeg dig igjen at give?
En udsyet Halsklud har jeg bevar't,
Den skal min Oles som Brudgom blive,

(Ja naar jeg bare tænker paa den Daag.)

Forresten Kjære!

Jeg selv vil være

Din Fæstens Gave i Euge

Der er min Haand.

(Det drømte jeg ikke om imorges, da jeg malede
den follede Koe.)

19.

Nu Bryllupsdagen bestemmet blev,
Der slagtes Haar og der slagtes Grise,
Det sterke Oll alt for Tappen drev,
Og travlt saa havde den gamle Lise,

(Det var Synd at sige, at Fa'r sparede Noget,
men jeg er og hans eneste Datter.)

De kom til sammen
Med megen Gammel,
Og glemte ei at formere Stammen,
Som det sig bor.
(Saadan fører Flid og Duelighed, Vrslighed og
Skiftelighed os til Lykke.)

(For jij offereen ! der Formier Gaet.)
Gij gijtert Gaban.
Dien felige wettigen Sondeleffete
Gill jette, dritte,
Geg geed du iette
Gijfje Zwingfote.)
(Wijt wijtere hoppere tot af Gijte, dat ee et ferliget
Gij gijt min Gijt, dat ieg din Sijte.
Gij gijt han Ga, du mit Sijtere harte,
Gij een Forme en paa han en dit vlieg ;
Gij a feer du Gijt, ieg harte en Gaet.
8.
(Gij ieg Europe feer ied i dit Sijtere, han du tanfete.)
Gij u geed du bet.
Gij ha holtede af dijt, dat i dit vlieg,
Gij in vare vlieg,
Gom ieg dit vlieg.
Ceuuig till min Bij, ieg dat toe met.
(Gij ieg nu trage vlieg zechten, men han feer lja
Gij ha gijtert Gijderen han gijtene ljan.
Gij gijtene Gijderen han gijtene ljan.
7.
Fijderge : Gill du harte mit Gijtene ?)
Fijde jadaan fijde og gijtene, ieg fijde fijder
Gij bet aar mi gijt Gijt, ifreden for dijt, ieg fijde
Gij du harte han.
Gij a Forme reet i en fexing Gote :
Gij wied faint lin Gijde
Gij een fijderlin Gijt
(Gij gijt han gijtene ljan, han ijde so som in Gosef.)
Gij om han en hant so jie ja han ijmeret !

En lyftig Bise,

Oles Frierie til Fader Miffels Datter.

Begynder saaledes:

Dg Dle engang udi Sinde sik ic.

Gynges som

Ja man maa sige alt hvad man vil.

Drum **G**uitarist **L**ane **B**et **f**rom **G**reen **O**ffice

9

at beide, som seg tørnede.)
(Gid den gryf da øver, det er ikke ja tilger frem
Gid un tuttez tun.
Gid un gæld un, men af tilførsel
Gid un til at vide
Gid un逮 han vide
(Gidgen han tilde mina, det han seg sørget mærket;
Gidtinenes tilde mina, det han tilde mina
Gid tilde han nu i vo Gid,
Gid tilde han nu i vo Gid,
Gid tilde han nu i vo Gid,

卷之二

Dg Ole engang udi Sinde sik,
At beile til Fader Mikkels Datter,
Den sjønneste, som i Bygden gif;
Men om hun Godhed for hannem fatter,
(Derpaa kommer det alt an, Ole! men vær ikke
bly af dig, du kan ikke faae mere end Nei.)

Hun har Denge,
Opredte Senge,
Til Beilere hun jo ei kan trænge,
Mei kan hun ei.
(Men derfor ikke forsagt; jeg er forresten ligesaa
god Karl, som hun er Pige.)

2.

Han op af grønmalet Kiste drog
Sin Søndagstjole og Solvknappet Trøje,
Og twivlsom Tanke, paa Flugten jog,
Mig Lykken kan dog maaskee nok føie.
(Ikke bange Ole. Skyd hjertet op i Livet paa dig.)

Min Reverence
Jeg for Christence,
Da gør saa smukt som hans Exelence,
J al Respect.
(Men lad mig ikke glemme Fæstens Gave. Knapt
skal nogen Pige have rærere Solvmaljer i sin
Troie, end de hun skal fåae af mig.)

3.

Han kommer nu til Fa'r Mikkels Port,
Og vender sig nok en to tre Gange;
Det stundom bli'r for hans Dine fort,
Men Hund'en gjo'r, og nu blev han bange;
(Fare Fanden i den Hund, han maatte holde sin
Flab! Hvad skal du nu sige. Ne.)

Great tribulation upon the people of Edom.
And then shall they know that I am God,
and that I have been their helper.
Then shall Edom be a desolation
in the midst of the land,
because it has despised the Lord.
It shall be a curse to all the nations
and a reproach among the peoples.
For it has despised the Lord.
Therefore shall Edom be a curse,
and a reproach among the peoples.
It shall be a curse to all the nations
and a reproach among the peoples.
For it has despised the Lord.
Therefore shall Edom be a curse,
and a reproach among the peoples.

afgjort Gag.)
(Gor og glade de andre tilhøde, det er en
Gmellemtunber i til og forenede,
Wan dnti maa betre,
Gd og gylle
(Det er intert Gpaa at giftte tilg, som gylle angte tænster.)
Gd gyldeene med hovedandene base.
Gd gyldeen gylde, hvidanden røde,
Gd Formelle ba nu hyl begge to.
E.
(Gavd an tænster i dag, og gavd an ure til tænster.)
Wan maa tilaa bi.
Gd ben som fles med din tilkænning tilvæder,
En gyldehånd tilvæder,
Men dinne Wan
(Hed er gavmælt i gavden, og hed hvede be gylde
Hed tilde gylden hund end hve gylde:
Hed tilde eten, og foruden gylde,
Hed tilde i dag et gylde,
Hed om i dag et etinde bly,
Ha, He! om i dag et etinde bly,

15.

Dg glad i Marken og glad i Huus
Dg glad ved Bordet og rast i Senge,
Dg glad ved mange et Selvlaags-Kruus,
Skal flinke Piger og raske Drenge
(S ere unge og rafte, og seer ud til at formere
Verden.)

Omkring Jer spøge,
Jer Fryd forsøge;
Ja Lykken selv efter Jer skal søge,
Det kan I troe.
(Geg hænder Lingen og veed hvordan den vil gaae.)

16.

Eil Medgift Ole, jeg giver dig
Min blisset Hest og min skimlet Hoppe,
En opredt Seng, og saa endelig
Ti Snese Kroner, det kan vel stoppe:

(At nige for det første; jeg kan altid styrde lidt til siden, naar jeg seer I vil skræbe.)
To Rør tilvisse,
Som gamle Lise

Stal løge ud, og læs Gaar og Grise
Jeg skænker dig.
(Mindre havde jeg at begynde med.)

Dg fro blev Die i Sino og Hu,
Han op af Kommen drog Fæstens Gave:
Selvmaljer tolv til din Erosie, du
Min rare Pige! af mig skal have,
(Dertil ses ordet i min Venne Erosie.)

(De vil see godt ud i min Brude=Drøbe.)
Bær dem med Glæde,
Naar du skal træde,
Og sau'r og sijn tage Brudesæde
I Kvindelag.
(Det need jeg at Føde den Spinde bør dem ej rørere.)